Bài 20 Thí Máu Độ Sanh

Trích từ Phật Thuyết Kinh Hiền Ngu

Hiền giả A Nan, vào một ngày nọ sau khi đã thọ trai xong, ở trong rừng cây tọa thiền, tâm thần chưa định, bỗng nhiên sanh khởi một ý niệm rằng: Nhân duyên đức Như Lai xuất hiện ở đời, rất đặc biệt thù thắng. Khiến cho tất cả chúng sanh, ra khỏi phiền não, đi vào cảnh giới an vui.

Ban cho vô lượng ân đức! Bỗng nhiên lại sanh khởi một suy nghĩ rằng: Gieo trồng thiện căn gì? Nương nhờ vào nhân duyên gì? Pháp môn ban đầu khai mở được đi vào trước tiên, trống pháp ban đầu dấy nỗi liền được nghe trước, rưới trận mưa pháp ban đầu được tưới nhuần trước? Suy nghĩ như vậy rồi, không thể đi vào thiền định. Liền nghỉ tọa thiền, đi đến chỗ đức Phật, liền đem những nhân duyên mà các

ngài Kiều Trần Như được độ đầu tiên, thỉnh cầu đức Phật khai thị chỉ bày.

Phật bảo A Nan: "Các ông Kiều Trần Như, đời trước thực sự có nhân duyên với Ta. Trong thời quá khứ, từng dùng thân máu thịt của Ta để thỏa mãn cơn đói khát cho họ, khiến được an vui. Nay gặp thời Ta thành đạo, nên được thọ nhận độ thoát đầu tiên.

Hiền giả A Nan tiếp tục hỏi đức Phật: "Trong thời quá khứ, dùng máu cứu khỏi cơn đói khát, việc đó như thế nào?" Đức Phật bảo rằng: "Trong thời quá khứ lâu xa a tăng kì kiếp, trong thế giới Diêm Phù Đề, có một quốc vương tên là Từ Lực, bản tánh từ bi, thường thương xót nhớ niệm tất cả, chưa từng mệt nhọc nhàm chán. Thường dùng mười con đường thiện nghiệp, giáo hóa dạy bảo nhân dân.

Người người hướng thiện, không tạo các nghiệp ác, những việc tranh đấu kiện tụng lao ngục thảy đều tiêu diệt, cuộc sống thái bình an hòa đầy khắp nhân gian. Vận nước thịnh vượng, vạn sự hanh thông. Trước đó, trong nước quỷ vật thường tung hoành tiết lửa độc, ăn huyết sống của người, để tự nuôi thân; đến thời Vua Từ Lực giáo hóa, nhân dân cả nước, thâu nhiếp thân tâm, thực hành mười điều thiện, không làm nghiệp ác, các chúng tà ma ác quỷ không dám xâm phạm. Tất cả các quỷ ma, đói khát khốn khổ, tiều tụy không đủ sức, cầu chết không được, cầu sống không xong.

Lúc bấy giờ có năm con vua quỷ, cỗ động lòng gan dạ của chúng, hóa làm năm con dạ xoa, đến trước mặt đức Vua, kể lại nỗi khổ rằng: "Thầy trò chúng Tôi, nhờ ăn tinh huyết con người để sống. Nay nhân dân cả nước, do Vua giáo hóa dẫn dắt, đều tu mười nghiệp thiện; tà không thể thắng

chánh, chúng tôi từ nay đoạn tuyệt thức ăn uống, đói khát lâu năm, không còn cách nào để sinh sống.

Đai vương từ bi, lẽ nào chẳng thương xót?" Vua nghe lời Dạ Xoa nói, thay họ xót lòng, quyết định bố thí. Liền rút kiếm đâm vào thân mình, cắt thân đứt năm chỗ, máu chảy thành sông, bảo chúng tự đến lấy ăn. Năm Dạ Xoa mỗi người cầm lấy bát đựng, đến tiếp nhận thân máu thịt của Vua, tùy ý lấy dùng, ăn uống no đủ. Lúc này năm Dạ Xoa đều cùng thọ nhận ân đức của Vua, vui mừng cảm động vô lượng, như con nhớ mẹ, không nỡ từ biệt.

Vua bảo Dạ Xoa: "Các ông bị ba độc tham sân si hoành hành, đọa vào đường ngạ quỷ, chẳng có gì vui, nên nghĩ đến việc tự giải thoát cho mình. Các ông đã uống máu Ta, được no đủ rồi càng nên nhanh chóng sanh khởi hồi tâm chuyển nghiệp, siêng tu thập thiện, thoát khỏi tội cấu, hồi phục thân

thanh tịnh tự tại của các ông. Nay Ta dùng thân máu thịt cứu cơn đói khát cho các ông, khiến các ông đều được an vui, về sau lúc thành Phật, sẽ dùng máu pháp thân giới định tuệ của Ta, để tẩy trừ ba độc và các dục đói khát cho các ông, an trí các ông vào trong thành Niết Bàn.”

A Nan, ông nên biết rằng! Vua Từ Lực lúc bấy giờ, nay chính là thân Ta; năm Dạ Xoa lúc đó, nay chính là năm anh em ông Kiều Trần Như. Ta gặp các ông ấy, đời đời kiếp kiếp phát thệ nguyện, hứa trước tiên độ họ, cho nên lúc ban đầu khi ta thuyết pháp, năm ông Tỳ Kheo được giáo hóa trước tiên, sớm chứng được giải thoát đến bờ kia.”